

I

(Lēģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2020/1151**(2020. gada 29. jūlijs),****ar ko groza Direktīvu 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Daži Padomes Direktīvas 92/83/EEK ⁽³⁾ noteikumi ir novecojuši un neskaidri un rada nevajadzīgi apgrūtināšas administratīvās procedūras gan nodokļu administrācijām, gan ekonomikas dalībniekiem. Ekonomikas dalībnieku izmaksas saistībā ar minēto procedūru izpildi ierobežo mazo un vidējo uzņēmumu dalību spirta un alkoholisko dzērienu tirdzniecībā iekšējā tirgū. Turklāt ir jāatjaunina atsauces uz Savienības tiesību aktiem, kuri vairs nav spēkā.
- (2) Lai nodrošinātu to, ka vienoti piemēro akcīzes nodokļa noteikšanas nosacījumus alum, ir jāparedz nosacījumi Plato grādu mērīšanai. Konkrētāk, saistībā ar Plato grādu mērīšanu saldinātā vai aromatizētā alū ir svarīgi precizēt, ka Plato grādu mērīšanā tiek ņemtas vērā arī tās alus sastāvdaļas, kas pievienotas pēc raudzēšanas. Ņemot vērā praktiskas grūtības, kas saistītas ar sākotnējās misas sausā ekstrakta konstatēšanu un mērīšanu galaproduktā, šāda specifikācija ir nepieciešama un ir pamatota ar vajadzību sniegt saskaņotu pieeju, kas nodrošinātu, ka attiecīgie nodokļu maksātāji un nodokļu administrācijas pareizi un tūlītēji piemēro minētos noteikumus, kā arī nodrošinātu fiskālās uzraudzības efektivitāti pret nodokļu nemaksāšanas, apiešanas vai ļaunprātīgas izmantošanas riskiem.
- (3) Lai nodrošinātu raitu pāreju uz saskaņotu metodoloģiju Plato grādu mērīšanai alū, ir lietderīgi atļaut, ka dalībvalstis, kas 2020. gada 29. jūlijā Plato grādu mērīšanā neņem vērā alus sastāvdaļas, kas pievienotas pēc raudzēšanas, pārejas laikā turpina izmantot patlaban lietoto metodoloģiju.
- (4) Alus spirta tilpumkoncentrācija, līdz kurai var piemērot pazeminātas likmes alum ar zemu spirta koncentrāciju, kopumā ir pārāk zema, lai sniegtu jūtamu stimulu alus darītāvām būt inovatīvām un radīt jaunus produktus ar zemu spirta koncentrāciju. Lai mudinātu izstrādāt alu ar zemu spirta koncentrāciju, ir jāpalielina likmes robežvērtība alum ar zemu spirta koncentrāciju.

⁽¹⁾ 2018. gada 24. oktobra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 62, 15.2.2019., 108. lpp.

⁽³⁾ Direktīva 92/83/EEK (1992. gada 19. oktobris) par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, (OV L 316, 31.10.1992., 21. lpp.).

- (5) Dalībvalstis var piemērot pazeminātas likmes alum un etilspirtam, ko mazos apmēros ražo patstāvīgi sīkražotāji. Lai citiem alkoholiskajiem dzērieniem netiktu piemērots režīms, kas atšķiras no alum un etilspirtam piemērojamā režīma, dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarām piemērot pazeminātas likmes arī citiem alkoholiskajiem dzērieniem, ko mazos apmēros ražo patstāvīgi sīkražotāji. Dalībvalstīm vajadzētu spēt ierobežot pazeminātu likmju piemērošanu starpproduktiem un citiem raudzētiem dzērieniem, ņemot vērā dažādus kritērijus, piemēram, spirta tilpumkoncentrāciju galaproduktā vai tā ražošanai izmantoto izejvielu daudzumu un veidu.
- (6) Lai veicinātu to, ka tiek atzīts patstāvīgu sīkražotāju statuss visās dalībvalstīs nolūkā piemērot pazeminātas akcīzes nodokļa likmes, ir jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt vienotu sertifikātu, kas apstiprina patstāvīga sīkražotāja ražošanas apjomu gadā un tā atbilstību Direktīvā 92/83/EEK paredzētajiem kritērijiem. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (*). Kaut arī ir vēlams, lai tā dalībvalsts, kurā patstāvīgs sīkražotājs veic uzņēmējdarbību, veiktu patstāvīgu sīkražotāju sertifikāciju, ir lietderīgi samazināt administratīvo slogu, atļaujot patstāvīgo sīkražotāju pašsertifikāciju. Būtu jāpieprasa, lai dalībvalsts, kurā patstāvīgs sīkražotājs veic uzņēmējdarbību, paredzētu nosacījumus, ar kuriem nodrošina šādu noteikumu pareizu un tūlītēju piemērošanu un novērš nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina pazeminātas akcīzes nodokļa likmes, pamatojoties uz citu dalībvalstu izdotu sertifikātu, izņemot pienācīgi pamatotos gadījumos, piemēram, ja pastāv nodokļu nemaksāšanas, apiešanas vai ļaunprātīgas izmantošanas risks. Dalībvalstīm, kas sīkražotājiem piemēro augstākas robežvērtības, tādas pašas robežvērtības būtu jāpiemēro arī ražotājiem no citām dalībvalstīm.
- (7) Ņemot vērā vīna nozares specifisko situāciju Maltas Republikā, būtu jāatļauj minētajai dalībvalstij piemērot patstāvīgiem vīna sīkražotājiem augstāku robežvērtību saistībā ar direktīvā paredzēto pazeminātu likmju mehānismu.
- (8) Būtu jāatļauj dalībvalstīm piemērot pazeminātu likmi etilspirtam, kas augļu audzētāju spirta dedzinātavās ražots no augļiem (piemēram, no āboliem, bumbieriem, vīnogu čagām un ogām).
- (9) Attiecībā uz alu, vīnu un citiem raudzētiem dzērieniem Direktīva 92/83/EEK ļauj dalībvalstīm atbrīvot no akcīzes nodokļa pašdarītos produktus, kas nav ražoti tirdzniecībai. Tomēr Direktīva 92/83/EEK neatļauj šādu fakultatīvu atbrīvojumu attiecībā uz etilspirtu, ko ražo no augļiem (piemēram, no āboliem, bumbieriem, vīnogu čagām un ogām), pašu patēriņam. Tā kā vairākās dalībvalstīs jau sen pastāv šādu produktu tradīcija, būtu jādod iespēja dalībvalstīm piemērot pazeminātas likmes vai atbrīvojumus etilspirta produktiem, kas ir raksturīgi kādam reģionam, tradicionāli un netiek ražoti tirdzniecībai. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt iespēju, ka dalībvalstis, ievērojot stingrus nosacījumus, varētu atbrīvot no akcīzes nodokļa vai piemērot pazeminātas akcīzes nodokļa likmes ierobežotam apjomam augļu alkohola, ko ražo no augļiem (piemēram, no āboliem, bumbieriem, vīnogu čagām un ogām), kuri pieder privātpersonai, kurus privātpersona izaudzējusi un piegādājusi no zemes gabala, uz ko minētajai privātpersonai ir īpašumtiesības. Dalībvalstīm, kas piemēro šādas pazeminātas likmes vai atbrīvojumus, vajadzētu būt pienākumam veikt nepieciešamos pasākumus, lai novērstu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu. Šādos pasākumos būtu jāiekļauj, piemēram, šādu dzērienus ražojošu privātpersonu reģistrēšana, destilēšanas iekārtu, tostarp to lieluma un atrašanās vietas, reģistrēšana, ziņošana par ražošanas apjomu un citi kontroles pasākumi, ar kuriem panāk atbilstību nosacījumiem par pazemināto likmju vai atbrīvojumu piemērošanu. Minētajām dalībvalstīm arī būtu jāievieš atbilstošas prasības un procedūras, lai nodrošinātu ražošanas un patēriņa kontroli un pārrobežu ietekmes un tirdzniecības novēršanu. Dalībvalstīm arī būtu jāparedz noteikumi par sodiem, ko piemēro par šādu valsts noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, ka minētie sodi tiek īstenoti. Kaut gan sodu izvēle paliek dalībvalstu ziņā, paredzētajiem sodiem vajadzētu būt efektīviem, samērīgiem un atturošiem.
- (10) Ņemot vērā, ka pazeminātās likmes vai atbrīvojumi no akcīzes nodokļa pašdarītiem dzērieniem dalībvalstij nebūtu jāpiemēro papildus pazeminātajām likmēm etilspirtam, kas ražots mazās augļu audzētāju spirta dedzinātavās, un ņemot vērā Bulgārijas Republikas īpašās tradīcijas un ar tām saistīto kārtību attiecībā uz mazām augļu audzētāju spirta dedzinātavām, tiklīdz minētā dalībvalsts ir izmantojusi iespēju, kas pieejama attiecībā uz to augļu alkoholu, ko mazās augļu audzētāju spirta dedzinātavās destilējušas augļu audzētāju saimniecībām, Bulgārijas Republikai būtu jāturpina piemērot šādu iespēju, izslēdzot jebkādu citu iespēju piemērot pazeminātas likmes vai atbrīvojumus.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (11) Ir lietderīgi atjaunināt atsauces uz kombinētās nomenklatūras kodiem, ko izmanto, lai aprakstītu alkohola produktus.
- (12) Būtu jāļauj dalībvalstīm, ievērojot vairākus nosacījumus, atbrīvot no saskaņotā akcīzes nodokļa produktus, uz kuriem attiecas Direktīva 92/83/EEK, ja šādi produkti tiek izmantoti uztura bagātinātāju ražošanā.
- (13) Ir lietderīgi atjaunināt Direktīvu 92/83/EEK attiecībā uz pazeminātas likmes piemērošanu dažiem produktiem, ko destilē Grieķijas Republikā tradicionālajos pārtrauktajos vara destilatoros un vienkāršās tradicionālās destilēšanas iekārtās.
- (14) Lai samazinātu atbilstības slogu ekonomikas dalībniekiem un palielinātu juridisko noteiktību, būtu jāpārskata nosacījumi atbrīvojumu piemērošanai jebkādam denaturētam spirtam.
- (15) Lai nodrošinātu vienotu atbrīvojuma piemērošanu pilnīgi denaturētam spirtam, ir turpmāk jāprecizē nosacījumi pilnīgi denaturēta spirta savstarpējai atzīšanai. Dalībvalstīm būtu jāatbrīvo no akcīzes nodokļa pilnīgi denaturēts spirts, kas pilnīgi denaturēts citā dalībvalstī saskaņā ar šajā citā dalībvalstī atļauto metodi. Lai palielinātu juridisko noteiktību, ir jāprecizē arī procedūras paziņošanai par izmaiņām prasībās spirta pilnīgai denaturēšanai.
- (16) Lai noteiktu procedūras, ar kurām novērtē dalībvalstu prasības attiecībā uz spirta pilnīgu denaturēšanu, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz dalībvalstu paziņoto prasību spirta pilnīgai denaturēšanai pieņemšanu vai noraidīšanu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (17) Lai nodrošinātu vienotu atbrīvojuma piemērošanu daļēji denaturētam spirtam, ir jāprecizē nosacījumi daļēji denaturēta spirta savstarpējai atzīšanai un jānosaka, ka ražošanas aprīkojuma apkope un tīrīšana ir ražošanas procesa daļa un ka minētais atbrīvojums tāpēc attiecas uz attiecīgajā ražošanas procesā izmantotu daļēji denaturētu spirtu. Lai samazinātu šā atbrīvojuma krāpniecisko izmantošanu, ir jāparedz sīkāki nosacījumi tā piemērošanai.
- (18) Apvienotajai Karalistei paredzētie atbrīvojumi attiecībā uz diviem īpašiem alkoholiskajiem dzērieniem atspoguļoja Apvienotās Karalistes valsts tiesību aktos paredzētos atbrīvojumus. Tā kā minētie atbrīvojumi no saskaņotā akcīzes nodokļa Apvienotās Karalistes valsts tiesību aktos tika atcelti, tie vairs nav būtiski un būtu jāatceļ Savienības līmenī.
- (19) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, samazināt atbilstības slogu ekonomikas dalībniekiem un administratīvo slogu nodokļu administrācijām, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tās iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (20) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 92/83/EEK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 92/83/EEK groza šādi:

- 1) direktīvas 3. panta 1. punktam pievieno šādas daļas:

“Plato grādu mērīšanā tiek ņemtas vērā visas alus sastāvdaļas, tostarp tās, ko pievieno pēc raudzēšanas pabeigšanas.

Atkāpjoties no otrās daļas, dalībvalstis, kas 2020. gada 29. jūlijā Plato grādu mērīšanā neņem vērā alus sastāvdaļas, kas pievienotas pēc raudzēšanas, var turpināt to darīt līdz 2030. gada 31. decembrim.”;

- 2) direktīvas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis alum, kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nepārsniedz 3,5 % tilp., var piemērot pazeminātas likmes, kas var būt zemākas par zemāko likmi.”;

- 3) direktīvas 8. panta 2. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“2. Ar terminu “dzirkstošie vīni” apzīmē visus produktus, kas atbilst AN kodam 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 un 2205.”;

- 4) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

1. Dalībvalstis var piemērot pazeminātas likmes vīnam, ko ražo patstāvīgi vīna sīkražotāji, ievērojot šādus ierobežojumus:

- pazeminātas likmes neattiecas uz uzņēmumiem, kas vidēji ražo vairāk nekā 1 000 hl vīna gadā vai kas – Maltas Republikas gadījumā – vidēji ražo vairāk nekā 20 000 hl vīna gadā,
- pazeminātas likmes nenosaka zemāk par 50 % no valsts standarta akcīzes nodokļa likmes.

2. Pazemināto likmju sakarā termins “patstāvīgs vīna sīkražotājs” nozīmē vīna ražotāju, kurš ir juridiski un saimnieciski neatkarīgs no jebkura cita vīna ražotāja, kurš izmanto telpas, kas fiziski atrodas atsevišķi no jebkura cita vīna ražotāja telpām, un kurš neražo pēc licences. Tomēr, ja sadarbojas divi vai vairāki vīna sīkražotāji un to kopējais ražošanas apjoms gadā nepārsniedz attiecīgi 1 000 hl vai 20 000 hl, minētos vīna ražotājus var uzskatīt par vienu patstāvīgu vīna sīkražotāju.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visas pazeminātas likmes, ko tās var ieviest, tāpat attiecinā uz vīnu, ko to teritorijā piegādā no vīna sīkražotājiem, kas atrodas citās dalībvalstīs. Jo īpaši tās nodrošina, ka atsevišķām piegādēm no citām dalībvalstīm netiek uzlikti augstāki nodokļi kā tādām pašām piegādēm šajās dalībvalstīs.”;

- 5) direktīvas 12. panta 2. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“2. Ar terminu “citi dzirkstoši raudzēti dzērieni” apzīmē visus produktus, kas atbilst AN kodam 2206 00 31 un 2206 00 39, kā arī produktus, kas atbilst AN kodiem 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 un 2205 un nav iepriekšminēti 8. pantā, kuri:”;

- 6) direktīvas 13. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Izņemot šā panta 3. punktā un 13.a pantā paredzētos gadījumus, dalībvalstis iekasē akcīzes nodokli pēc vienādas likmes par visiem produktiem, par kuriem uzliekams nodoklis, kuru attiecinā uz citiem nedzirkstošiem raudzētiem dzērieniem. Līdzīgi tās iekasē akcīzes nodokli pēc vienādas likmes par visiem produktiem, par kuriem uzliekams nodoklis, kuru attiecinā uz citiem dzirkstošiem raudzētiem dzērieniem. Tās var attiecināt to pašu akcīzes nodokļa likmi gan uz citiem nedzirkstošiem raudzētiem dzērieniem, gan citiem dzirkstošiem raudzētiem dzērieniem.”;

- 7) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“13.a pants

1. Dalībvalstis pazeminātas nodokļu likmes, kuras var diferencēt saskaņā ar attiecīgo ražotāju gada ražošanas apjomu, var piemērot citiem raudzētiem dzērieniem, kurus izgatavojuši patstāvīgi sīkražotāji, ievērojot šādus ierobežojumus:

- pazeminātas likmes nepiemēro uzņēmumiem, kas gadā kopumā saražo vairāk par 15 000 hl šādu dzērienu,
- pazeminātas likmes nenosaka zemāk par 50 % no valsts standarta akcīzes nodokļa likmes citiem raudzētiem dzērieniem.

2. Šā panta nolūkos citiem raudzētiem dzērieniem jābūt iegūtiem, raudzējot augļus, ogas, dārzeņus, šķīdinot ūdenī medu vai raudzējot svaigu sulu vai sulas koncentrātu, kas iegūts no iepriekš minētā. Dalībvalstis neļauj pievienot nekādu citu spirtu vai alkoholisko dzērienu citu raudzēto dzērienu ražošanas nolūkā. Šā panta nolūkos to, ka noteikti vajadzīgajā devā tiek pievienots spirts, ko izmanto, lai atšķaidītu vai izšķīdinātu aromatizētājus, ciktāl spirta tilpumkoncentrācija nepalielinās par vairāk kā 1,2 % tilp., neuzskata par spirta pievienošanu citu raudzētu dzērienu ražošanai. Šādu aromatizētāju pievienošana būtiski nemaina sākotnējā produkta raksturu.

3. Dalībvalstis šo pantu var piemērot tikai dažiem citu raudzētu dzērienu veidiem.

4. Šā panta nolūkos termins “patstāvīgs sīkražotājs” nozīmē citu raudzētu dzērienu ražotāju, kurš ir juridiski un saimnieciski neatkarīgs no jebkura cita citu raudzētu dzērienu ražotāja, kurš izmanto telpas, kas fiziski atrodas atsevišķi no citu ražotāju telpām, un kurš neražo pēc licences. Tomēr, ja sadarbojas divi vai vairāki sīkražotāji un to kopējais ražošanas apjoms gadā nepārsniedz 15 000 hl, minētos ražotājus var uzskatīt par vienu patstāvīgu sīkražotāju.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka visas pazeminātās likmes, ko tās ievieš, vienādi attiecas uz citiem raudzētiem dzērieniem, ko to teritorijā piegādā patstāvīgie sīkražotāji, kuri atrodas citās dalībvalstīs. Tās jo īpaši nodrošina, ka atsevišķām piegādēm no citām dalībvalstīm netiek piemēroti augstāki nodokļi kā tādām pašām piegādēm šajā dalībvalstī.”;

8) direktīvas 15. pantu aizstāj ar šādu:

“15. pants

Piemērojot Direktīvu 92/84/EEK un Direktīvu 2008/118/EK *, atsaucies uz “vīnu” uzskatāmas par attiecināmām arī uz citiem raudzētiem dzērieniem, kā tie definēti šajā iedaļā.

* Padomes Direktīva 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV L 9, 14.1.2009., 12. lpp.).”;

9) direktīvas 18. panta 4. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu

“4. Starpproduktiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 * VII pielikuma II daļā, dalībvalstis var piemērot vienotu pazeminātu nodokļa likmi.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).”;

10) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“18.a pants

1. Dalībvalstis pazeminātas nodokļu likmes, kuras var diferencēt saskaņā ar attiecīgo ražotāju gada ražošanas apjomu, var piemērot starpproduktiem, kurus izgatavojuši patstāvīgi sīkražotāji, ievērojot šādus ierobežojumus:

- pazeminātās likmes nepiemēro uzņēmumiem, kas gadā kopumā saražo vairāk par 250 hl šādu dzērienu,
- pazeminātās likmes, kas var būt zemākas par zemāko likmi, nenosaka zemākas par 50 % no valsts standarta likmes starpproduktiem.

2. Dalībvalstis šo pantu var piemērot tikai dažiem starpproduktu veidiem.

3. Šā panta nolūkos termins “patstāvīgs sīkražotājs” nozīmē starpproduktu ražotāju, kurš ir juridiski un saimnieciski neatkarīgs no jebkura cita starpproduktu ražotāja, kurš izmanto telpas, kas fiziski atrodas atsevišķi no citu ražotāju telpām, un kurš neražo pēc licences. Tomēr, ja sadarbojas divi vai vairāki sīkražotāji un to kopējais ražošanas apjoms gadā nepārsniedz 250 hl, minētos ražotājus var uzskatīt par vienu patstāvīgu sīkražotāju.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka visas pazeminātās likmes, ko tās ievieš, vienādi attiecas uz citiem starpproduktiem, ko to teritorijā piegādā patstāvīgie sīkražotāji, kuri atrodas citās dalībvalstīs. Tās jo īpaši nodrošina, ka atsevišķām piegādēm no citām dalībvalstīm netiek piemēroti augstāki nodokļi kā tādām pašām piegādēm šajā dalībvalstī.”;

11) direktīvas 22. pantu groza šādi:

a) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Etilspirtam, ko ražo augļu audzētāju spirta dedzinātavās, kuru jauda spirta ražošanai no augļu audzētāju saimniecību piegādātajiem augļiem pārsniedz 10 hektolitrus gadā, Bulgārijas Republika var piemērot pazeminātu akcīzes nodokļa likmi, kas nav mazāka par 50 % no valsts standarta akcīzes nodokļa likmes etilspirtam. Katrai augļu audzētāju saimniecībai pazemināto nodokļa likmi piemēro tikai 30 litriem augļu alkohola gadā, ja šis alkohols paredzēts vienīgi pašu patēriņam. Pēc tam, kad Bulgārijas Republika šo iespēju ir izmantojusi, tā šā panta 8. punktu vairs nepiemēro.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“6.a Etilspirtam, ko ražo augļu audzētāju spirta dedzinātavās, kuru jauda spirta ražošanai no augļu audzētāju saimniecību piegādātajiem augļiem pārsniedz 10 hektolitrus gadā, Čehijas Republika un Polijas Republika var piemērot pazeminātu akcīzes nodokļa likmi, kas nav mazāka par 50 % no valsts standarta akcīzes nodokļa likmes etilspirtam. Katrai augļu audzētāju saimniecībai pazemināto nodokļa likmi piemēro tikai 30 litriem augļu alkohola gadā, ja šis alkohols paredzēts vienīgi pašu patēriņam.”;

c) pievieno šādu punktu:

“8. Saskaņā ar nosacījumiem, ko dalībvalstis nosaka, lai panāktu tūlītēju šā punkta piemērošanu, tās var atbrīvot no akcīzes nodokļa vai piemērot pazeminātas akcīzes nodokļa likmes etilspirtam, ko patērē minētā privātpersona, tās ģimenes locekļi vai viesi, ar noteikumu, ka tas netiek tirgots, un kuru:

- a) minētā privātpersona, izmantodama vienkāršu un mazu destilēšanas iekārtu, ko reģistrējusi konkrētās dalībvalsts kompetentā iestāde, ražo no augļiem, kuri minētajai privātpersonai pieder, kurus tā izaudzējusi un piegādājusi no zemes gabala, uz ko minētajai privātpersonai ir īpašumtiesības;

un/vai

- b) spirta dedzinātavās, ko attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde atļāvusi ekspluatēt, minētajai privātpersonai ražo no augļiem, kuri minētajai privātpersonai pieder, kurus tā izaudzējusi un piegādājusi no zemes gabala, uz ko minētajai privātpersonai ir īpašumtiesības.

Dalībvalstis atbrīvojumu vai samazinātās likmes piemēro tikai tādam apjomam katrā augļu audzētāju saimniecībā, kas nepārsniedz 50 litrus augļu alkohola gadā.

Dalībvalstis, kas piemēro šādu atbrīvojumu vai pazeminātas akcīzes nodokļa likmes:

- a) paredz nosacījumus, kuru mērķis ir novērst nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu;
- b) ievieš attiecīgas prasības un procedūras, lai nodrošinātu ražošanas un patēriņa kontroli, lai novērstu pārrobežu ietekmi un tirdzniecību; un
- c) paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo pantu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

Dalībvalstis šos noteikumus nepiemēro papildus 6., 6.a vai 7. punkta noteikumiem.”;

12) direktīvas 23. pantu aizstāj ar šādu:

“23. pants

1. Francijas Republika rumam, kā tas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 110/2008 * II pielikuma 1. punktā, kurš ražots no cukurniedrēm, kas ievāktas ražošanas vietā, kā noteikts minētās regulas I pielikuma 13. punktā, un kurš hektolitrā tīra spirta satur 225 gramus gaistošu vielu, izņemot etilspirtu un metilspirtu, vai vairāk un kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir 40 % tilp. vai vairāk, var piemērot pazeminātu likmi, kas var būt zemāka par zemāko likmi, bet ko nevar noteikt zemāk par 50 % no valsts standarta akcīzes nodokļa likmes etilspirtam.

2. Grieķijas Republika var piemērot pazeminātu likmi, kas var būt zemāka par zemāko likmi:

- a) bet ko nevar noteikt zemāk par 50 % no valsts standarta akcīzes nodokļa likmes etilspirtam, attiecībā uz destilētiem *anis* dzērieniem, kā tie definēti Regulas (EK) Nr. 110/2008 II pielikuma 29. punktā, kuri ir bezkrāsaini un satur 50 gramus cukura litrā vai mazāk, un galaproduktā vismaz minētajā noteikumā paredzēto procentuālo daļu veido spirts, kas ieguvus garšu pēc dedzināšanas tradicionālajos pārtrauktajos vara destilatoros, kuru tilpums ir līdz 1 000 litriem, un attiecībā uz tiem vīnogu čagu spirtotajiem dzērieniem, kā tie definēti Regulas (EK) Nr. 110/2008 II pielikuma 6. punktā, kuri tiek destilēti tradicionālajos pārtrauktajos destilatoros;

- b) bet ko nevar noteikt zemāk par 85 % no valsts standarta akcīzes nodokļa likmes etilspirtam, attiecībā uz etilspirtu, kas ražots no ražotāja mājāsaimniecības piegādātajiem augļiem un tiek destilēts vienkāršās tradicionālās vara destilēšanas iekārtās, kuru tilpums ir līdz 130 litriem, vai tradicionālās māla destilēšanas iekārtās, kuru tilpums ir līdz 40 litriem, abos gadījumos tām darbojoties ne vairāk kā astoņas dienas gadā un ražojot ne vairāk kā piecus hektolitrus tīra spirta gadā.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.);

13) direktīvas VI nodaļā iekļauj šādu pantu:

“23.a pants

1. Ievērojot nosacījumus, ko dalībvalstis nosaka, lai nodrošinātu, ka tiek tūlīt piemērots šīs direktīvas 4., 9.a, 13.a, 18.a pants un 22. panta 1., 2. un 3. punkts, dalībvalstis patstāvīgiem sīkražotājiem, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā, pēc pieprasījuma izsniedz ikgadēju sertifikātu, kas attiecīgā gadījumā apstiprina minētajos pantos minēto kopējo ražošanas apjomu gadā un attiecīgā gadījumā apliecina patstāvīgo sīkražotāju atbilstību kritērijiem, kas izklāstīti šīs direktīvas 4. panta 2. punktā, 9.a panta 2. punktā, 13.a panta 4. punktā, 18.a panta 3. punktā un 22. panta 2. punktā. Administratīvajā dokumentā par preču pārvietošanu saskaņā ar Direktīvas 2008/118/EK IV vai V nodaļu iekļauj atsauci uz šo sertifikātu, kas minēts šajā punktā.

2. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, ko tās nosaka, lai panāktu pareizu un tūlītēju šā panta piemērošanu un novērstu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, var atļaut patstāvīgiem sīkražotājiem, kas minēti 4. panta 1. punktā, 9.a panta 1. punktā, 13.a panta 1. punktā, 18.a panta 1. punktā un 22. panta 1. punktā un kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, pašiem attiecīgā gadījumā apliecināt savu atbilstību 4. panta 2. punktā, 9.a panta 2. punktā, 13.a panta 4. punktā, 18.a panta 3. punktā un 22. panta 2. punktā minētajiem kritērijiem un minētajos pantos minēto kopējo ražošanas apjomu gadā.

3. Dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, ko tās nosaka, lai panāktu pareizu un tūlītēju šā panta piemērošanu un novērstu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, atzīst 4. panta 1. punktā, 9.a panta 1. punktā, 13.a panta 1. punktā, 18.a panta 1. punktā un 22. panta 1. punktā minēto ražotāju sertifikātu, ko izsniegušas citas dalībvalstis, izņemot pienācīgi pamatotos apstākļos.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka:

- a) šā panta 1. punktā minētā sertifikāta paraugu;
- b) paraugu, kā administratīvajā dokumentā par preču pārvietošanu saskaņā ar Direktīvas 2008/118/EK IV vai V nodaļu ir izdarāma atsauce uz minēto sertifikātu; un
- c) prasības attiecībā uz administratīvā dokumenta par preču pārvietošanu saskaņā ar Direktīvas 2008/118/EK IV vai V nodaļu aizpildīšanu pašsertifikācijas gadījumā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 28.a panta 2. punktā paredzēto pārbaudes procedūru.”;

14) direktīvas 26. pantu aizstāj ar šādu:

“26. pants

Šajā direktīvā atsaucies uz AN kodiem ir atsaucies uz kombinētās nomenklatūras kodiem, kas noteikti Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2018/1602 *, ar ko groza Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ** I pielikumu.

* Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1602 (2018. gada 11. oktobris), ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 273, 31.10.2018., 1. lpp.).

** Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.).”;

15) direktīvas 27. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

- i) punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

- "a) ja tos izplata tāda spirta veidā, kas ir pilnīgi denaturēts saskaņā ar tās dalībvalsts prasībām, kurā tas ir nodots patēriņam, ja par šādām prasībām ir pienācīgi paziņots rakstiski un tās ir apstiprinātas saskaņā ar šā panta 3. un 4. punktu.

Dalībvalstis piemēro Direktīvas 2008/118/EK V nodaļu;

- b) ja tos izmanto jebkura tāda produkta ražošanas procesā, kas nav paredzēts cilvēku patēriņam, ar noteikumu, ka spirts ir denaturēts saskaņā ar jebkuras dalībvalsts prasībām attiecīgās izmantošanas nolūkā.

Atbrīvojumu piemēro, ja šāds denaturēts spirts:

— ir iekļauts produktā, kas nav paredzēts cilvēku patēriņam,

vai

— tiek izmantots, lai apkoptu un tīrītu ražošanas aprīkojumu, ko izmanto šajā konkrētajā ražošanas procesā.

Dalībvalstis Direktīvas 2008/118/EK IV nodaļu piemēro tāda denaturēta spirta pārvietošanai, kas vēl nav iekļauts produktā, kurš nav paredzēts cilvēku patēriņam;"

- ii) punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) ja tos izmanto medikamentu ražošanai, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/82/EK * un 2001/83/EK. **

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).";

- b) panta 2. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"f) tādu uztura bagātinātāju ražošanā, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/46/EK * un kas satur etilspirtu, ja patēriņam nodotā uztura bagātinātāja iepakojuma vienība nepārsniedz 0,15 litru un uztura bagātinātāji ir laisti tirgū, ievērojot minētās direktīvas 10. pantu.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/46/EK (2002. gada 10. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem (OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.).";

- c) panta 3., 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

"3. Dalībvalsts, kas vēlas ieviest izmaiņas prasībās attiecībā uz 1. punkta a) apakšpunktā minēto spirta pilnīgo denaturēšanu, paziņo šādas jaunas prasības Komisijai rakstiski kopā ar visu attiecīgo informāciju par denaturantiem, kurus tā plāno izmantot.

Ja Komisija uzskata, ka tai nav visas nepieciešamās informācijas, tā sazinās ar attiecīgo dalībvalsti viena mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas un precizē, kāda informācija ir nepieciešama. Kad Komisijai ir visa informācija, ko tā uzskata par nepieciešamu, tā viena mēneša laikā pārsūta šo paziņojumu pārējām dalībvalstīm.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem atļauj vai noraida prasības, kas paziņotas saskaņā ar šā panta 3. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 28.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Ja dalībvalsts konstatē, ka ar produktu, kam, ievērojot šā panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, piešķirts atbrīvojums, ir saistīta nodokļu nemaksāšana, apiešana vai ļaunprātīga izmantošana, tā var atteikties piešķirt atbrīvojumu vai atcelt jau piešķirtu atvieglojumu. Dalībvalsts par šādu atteikumu vai atcelšanu nekavējoties rakstiski informē Komisiju, sniedzot visu attiecīgo informāciju par nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu. Ja Komisija uzskata, ka tai nav visas nepieciešamās informācijas, tā viena mēneša laikā pēc šādas informācijas saņemšanas sazinās ar attiecīgo dalībvalsti un precizē, kāda informācija vēl ir nepieciešama. Kad Komisijai ir visa informācija, ko tā uzskata par nepieciešamu, tā viena mēneša laikā pārsūta paziņojumu pārējām dalībvalstīm. Galīgo lēmumu pēc tam pieņem saskaņā ar 28.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru ne vēlāk kā četru mēnešu laikā pēc paziņojuma pārsūtīšanas pārējām dalībvalstīm. Dalībvalstu pienākums nav šādam lēmumam piešķirt atpakaļejošu spēku.";

16) direktīvas 28. pantu svītros;

17) direktīvas VIII iedaļā iekļauj šādus pantus:

“28.a pants

1. Komisijai palīdz Akcīzes nodokļa komiteja. Minēta komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

28.b pants

Komisija ik pēc pieciem gadiem Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu. Pirmo ziņojumu iesniedz līdz 2024. gada 31. decembrim.

Ziņojumā jo īpaši:

- a) izvērtē to valsts noteikumu piemērošanu un ietekmi, kuri pieņemti un piemēroti, ievērojot 5. un 9.a pantu, 22. panta 8. punktu, 23.a pantu un 27. panta 2. punkta f) apakšpunktu;
- b) ņem vērā attiecīgus pierādījumus, kas liecina par to noteikumu ietekmi, kuri pieņemti un piemēroti, ievērojot minētos pantus, piemēram, negatīvām pārrobežu sekām, krāpšanas palielināšanos, ietekmi uz vienmērīgu iekšējā tirgus darbību un uz sabiedrības veselību; un
- c) ja dalībvalstis piemēro valsts noteikumus, kas pieņemti, ievērojot 22. panta 8. punktu, izvērtē, cik atbilstoši ir:
 - nosacījumi, ko šīs dalībvalstis noteikušas ar mērķi novērst nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, un
 - prasības un procedūras, ko šīs dalībvalstis ieviesušas, lai nodrošinātu ražošanas un patēriņa kontroli un pārrobežu ietekmes novēršanu.

Dalībvalstis pēc pieprasījuma iesniedz Komisijai informāciju, kas nepieciešama ziņojuma sagatavošanai.

Dalībvalstis, kas piemēro valsts noteikumus, kuri pieņemti, ievērojot 22. panta 8. punktu, ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad pagājis viens gads pēc šādu noteikumu piemērošanas, Komisijai iesniedz visu informāciju, kas tai vajadzīga šā panta otrās daļas c) punktā minētā izvērtējuma veikšanai.

Ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu.”

2. pants

1. Dalībvalstis līdz 2021. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2022. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2020. gada 29. jūlijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
M. ROTH
